

ÚJÉV

TARTALOM:

ÚJÉV	1
EGY SZOMORÚ ÉV UTÁN VAJON MI- LYEN LESZ 2010	1
BÖLCSIS KARÁCSONY	2
A DONI KATASZTRÓFA	2
A DONIAKRA EMLÉKEZZÜNK	3
BESZÁMOLÓ AZ ELSŐ FEJÉVRŐL	4
JÓ NAPOT KIVÁNOK...	4
OLVASÓNAPLÓM- BÓL	5
SIKKASZTÁS ÉS JÁRANDÓSÁG	5
VÍZFEJ ÉS FEJET- LENSÉG	6
ÖNKORMÁNYZATI HÍREK	6

EGY SZOMORÚ ÉV UTÁN VAJON MILYEN LESZ 2010 ?

Ismét eltelt egy esztendő, sőt jócskán benne járunk már 2010-ben. Túl vagyunk egy nehéz éven, ami valahogy más volt, mint a korábbiak. Miben volt más? Valahogy most keserűbb volt a pezsgő íze, amikor Szilveszter éjfelén összekoccantak a poharak, és amikor ezt követve számadást készítettünk a magunk mögött hagyott esztendőről. Az elmúlt 20 évben soha ilyen nehéz esztendőt nem zártunk, mint a 2009-es.

Néhány szomorú tény, amelyet az elmúlt év hozott:

Ránk telepedett a válság és velejárói. Tavasszal reménykedtünk, hogy csak jobb irányba fordulnak a dolgok, ahogy néhány országban meg is történt. Nálunk sajnos csak tovább mélyült a válság.

Aztán eljött a nyár, és az emberek ahelyett, hogy az éves megfizetett munka után jól megérdemelt pihenésüket töltve nyaraltak volna, leginkább a mindennapi gondjaikkal voltak elfoglalva. Nyaralásra keveseknek futotta. A bedőlő vagy bedőlni látszó jelzőlogóhitelekkel, a hűtőszekrényen gyűlö számlák válogatásával, hogy melyik az, amit mindenképpen be kell fizetni, és melyik az, amelyik még ráér, mert enni kell adni a gyerekeknek, mert hamarosan iskolába kell küldeni, és ahhoz meg kell venni a ceruzát és a füzetet, mert új tankönyvre pénz már sok helyen nemigen jutott. Az elmúlt esztendő rekordév volt a munkahelyek megszűnésé-

„Aligha akad közöttünk olyan, akinek eszébe ne jutott volna valamikor, hogy milyen lesz jövője, milyen sorsnak néz elébe, mi vár reá élete hátralevő részében, vajon szerencsés lesz-e vagy szerencsétlen. Az a gondolat, a jövőnek gondolata, a jövőnek kiszínezése, elképzelése sok reménynek és sok kétségnek válik forrásává, éppen a mélyebb kedélyű, komolyabb halandókra nézve. Valóban lelkileg nemcsak a jelenben, a jelennek, hanem a múltban és a jövőnek is él az ember, és folyvást arra törekszik, hogy a jövőt kiszámítsa, azt elkészítse, azt munkálhassa. „/

Dr. Székely György /

Arany János :ALKALMI VERS (részlet)

Az új évet (ócska tárgy!)
Kell megénekelnem,
Hálálkodva, ahogy illik,
Poharat emelnem.
Mit van mit kívánni még
Ily áldott időben? -
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Olcsó legyen a kenyér,
A gabona áros;
Jól fizesse a tinót
S nyerjen a mészáros,
Mérje pedig szöszön-boron,
Font kijárja bőven.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Senkinek a nyakára
Ne vigyenek kontót;
Valaki csak ráteszen,
Nyerje meg a lottót;
Annyi pénzünk legyen, hogy!
Még pedig pengőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

ben is. Legalábbis a közelmúlt viszonylatában. Nem érdemes százalékokról beszélni annak, aki elveszítette az állását, mert akinek nincs munkája, annak a munkanélküliség mindig 100 százalékos. Településünkön, Csajágon is rekord méretet öltött az ősz végével, a tél beköszöntével a munkanélküliek száma.

A fiatalok előtt nincs jövőképe, többségüknek esélyük sincs az előrelépésre, a letelepedésre, házépítésre. Megszűnt a „szocpol”, elérhetetlen és teljesíthetetlen feltételekkel adnak manapság kölcsönöket. Éppen ezért az építkezések száma közel a nullával egyenlő. Következménye, hogy az építőipar haldoklik, akárcsak más iparágak. Ördögi körforgás ez. Ha nincs munka, nincs pénz, ezáltal a vásárlóerő csökken, ami oda vezet, hogy munkahelyek szűnnek meg. Akkor még nem beszélünk az önkormányzatok, iskolák, óvodák és más intézmények helyzetéről.

Azonban ahogy a mondás is tartja, a „remény hal meg utoljára”. Szóval bizzunk benne, hogy előbb-utóbb elindul az ország felfelé, ezáltal állampolgárainak, így nekünk is a sorsunk jobbra fordul.

V. Z.

BÖLCSIS KARÁCSONY

Meghívót kaptunk a bölcsis gondozó néniktől, karácsonyi összejövetelt tartottak, semmi műsor, mert még kicsik a gyerekek, de legyünk együtt, beszélgesünk, örüljünk a szeretet ünnepének.

A betegség hál' istennek elvonult az ünnepélyre, így lázasan készült közép-ső fiam a bölcsibe. Mikor felértünk, az első reakcióm a döbbenet volt, nagyon kevés gyereket hoztak fel mind az oviba, mind a bölcsibe. A reggeli elfogyasztása után, mikor bementünk a csoport előterébe, a gyerekek már nagyon izgatottak voltak. Az ámulatot, ami a kicsi szemükben tükröződött, azt nem lehet leírni. Nagyon örültek a karácsonyfának, énekeltek egy kicsit, megszeppenve, de az

A DONI KATASZTRÓFA

1942 januárjában döntés született a 9 könnyű hadosztályból, egy páncélos dandárból, egy repülőkötelékből álló hadsereg felállítására és a szovjet frontra küldésére. A 200 000 fős hadseregben magas volt a 30-45 év közötti korosztály aránya, és jelentős számban soroztak a kivonuló egységekbe nemzetiségieket. Mellettük majd 50 000 fős fegyvertelen egység is kiküldésre került.

A frontra küldött csapatok az átlagos felszereltségű magyar katonai alakulatoknál jóval ellátottabbnak számítottak, bár a harctéren hamar kiderül, hogy ez is sokkal kevesebb a szükségésnél.

A katonák az előrenyomulásuk alatt sokat szenvedtek. Több mint egy évig futóárkokban aludtak, ugyanabban a ruhában, bakancsban harcoltak, mint amiben kimentek.

A közelgő katasztrófát a magyar hadvezetés sejtetni kezdte. A védett területen fontos vasútvonal helyezkedett el, amelyre a szovjet vezetésnek komoly szüksége volt. A támadás elkerülhetetlennek látszott

1943. január 12-én a 2. magyar hadsereg által védett 200km hosszú Don-menti terepszakaszon támadásba lendültek a jelentős páncélos erővel támogatott hadosztályok. A túlerejű orosz hadsereg már az első több helyen áttörte a hősiesszen küzdő, de hiányosan felszerelt magyar csapatok védővonalát.

Az eredetileg kétszázézes magyar hadsereg, amely már az előző hónapok hídfőcsatáiban is jelentős

egyik szemük már a csomagokat kereste. Mikor Adrienn néni és Orsi néni segített kibontani az ajándékokat, feloldódott mindenki.

Az asztalokon a szülők által sült süteményekből lakmározhattak a vendégek. A gyerekek önfeledten játszottak, a szülők pedig elmélyülten figyeltek, beszélgettek egymással.

Szomorúságom, hogy 5 kisgyerek volt csak a csoportban, hozzá 4 gyerek családja. Elnézést, ha valakit megbántok ezzel, de olyanak tűnik az egész, mintha nem is érdekelne senkit az ünnep. Pedig a karácsony a szeretet ünnepe...

Gondoljunk csak bele, milyen érzések kavarghattak szegény gondozónők fejében, mikor készültek, díszítettek, terítették, és úgy gondolták, egy szép, meghitt ünnepet varázsolnak nekünk...

Én és akik ott voltunk, köszönjük szépen!

Alexa Marianna

veszteséget szenvedett, hatékony légierő és légvédelem, kellő számú páncélos egység és páncélos-elhárító fegyver hiányában fokozatosan tért vesztett, darabokra szakadt, megsemmisült.

Végül is közel 150ezer halott, sebesült, hadifogoly és eltűnt került a honvédség veszteségi listájára (ebből kb. 50 ezer halott és kb. 30 ezer hadifogoly). A 12. hadsereg pusztulása az egész ország lakosságát megrázta. Szinte minden család gyászolta vagy aggódva várta vissza valakijét.

A magyar katonák hősiesszen helyálltak a hatalmas túlerővel szemben, amit mi sem bizonyít jobban, hogy még 1943 január 27-én is voltak harcoló alakulatok a Don partjánál! Az oroszoknak nem sikerült véghezvinni haditervüket: a magyar hadsereg katlanba zárását és teljes megsemmisítését.

Hazánkban több mint 4 évtizedig nem lehetett megemlékezni a világháború hősi halottairól, ugyanis kollektívan „fasisztáknak” bélyegezték őket. Napjainkban mind Magyarországon, mind Oroszországban temető, emlékhelyek, emléktáblák őrzik a

2. magyar hadsereg katonáinak emlékét. A Voronyezs melletti Rudkino- ban 17 ezer magyar katonára alussza örök álmát, a közeli Boldirovskaján 8 ezer. Ezenkívül Oroszországban további 200 kereszt és márványtábla emlékeztet az egykori 2. magyar hadsereg orosz földön nyugvó katonáira.

Emlékezzünk hőseinkre!

Bognár Renáta

A DONIAKRA EMLÉKEZZÜNK

akik elé dörgő ágyúszóval toppant a halál

1942 tavaszán egy szombathelyi, egy pécsi és egy miskolci hadtestet mozgósítottak 3-3 könnyű hadosztállal. Könnyű, mert mindegyikből kispóroltak egy-egy ezredet. Együttesen ők alkották a híres-hírhedtté vált 2. magyar, más szóval a doni hadsereget. Gyors felszerelés és rövid kiképzés után a kétszázezernél nagyobb létszámú alakulatnak irány a front, a mintegy kétezer km-re lévő Donkanyar, ahol a német B hadse-

regcsoport alárendeltségében kétszáz km-nél tágasabb szakaszt kellett elfoglalniuk. Vécsey Béla alezredesnek, egyik ezred parancsnokának sorai: „A legénység kilencven százaléka földhözragadt nincstelen, akinek nagyon nehéz megmagyarázni, hogy miért küzd ilyen távol hazájától.” Minden ötödik ember nemzetiségi volt, akiket főként az ellátó és a kiszolgáló részleghez osztották be. A főtisztek többsége tartalékos, a tiszthelyettesek viszont nagyjából hivatásos, jól képzett katonák. A műszaki feladatok ellátását zsidókra és politikailag megbízhatatlan munkaszolgálatosokra bízták.

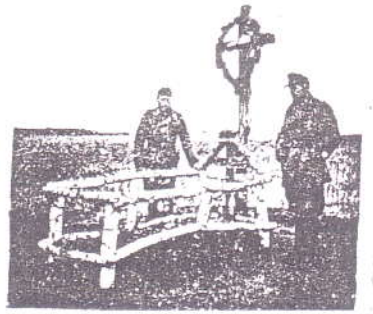
A szokatlanul nagy távolság leküzdését úttalan utak és meg-megújuló partizán akciók nehezítették. Előrenyomulás közben temetetlen holtak látványa és a terjengő szag elszánt-sággal ellentétben a túlélés vágyát élesztették és erősítették a katonákban. Megérkezés után sokat véreztek a végponton is. Hadvezér és közvétség számára egyaránt rossz ómennek bizonyult, hogy többszöri kemény próbálkozással sem tudták bevenni a csucsjei és az urivi hídfőt, melyek közül ez utóbbinak sorsdöntő szerepe volt a szovjet áttörésben.

A Don-kanyarban olyan ezredek is küzdöttek, amelyeknek egy-egy zászlóalja korábban Veszprémben állomásozott. Póry Imre alezredes és Simor Ferenc őrnagy vezetésével ők már 1942. májusától egészen az ellenséges támadásig szinte szüntelen harcban álltak, s az offenzíva váratlan és elementáris erejét ők szenvedték meg leginkább.

A nagy marsban és az állandó vész dacára a Don mellett, ha nem is gyöngyélet, ahogy a dal mondja, jutott néhány könnyű óra a katonának. Finom ebédek, amíg a hadtáp bírta, az elkölthetetlen zsoldon kívül némi csencselés és üzletelés. Néhány levélben vagy naplóban rögzítették, hogy „komoly” öszszeggel segítenék övéiket, ha... Ha vége lenne a háborúnak, vagy legalább a hosszúra nyúlt szolgálatnak. Ha leszerelnének, vagy szabadságra mehetnének! Valahogy így kezdődnek az álmok, amelyek a veszedelmek idején különféle színekre bomlanak. Mint pl. : „Az orosz női nemről. Azt a legtöbb ember tudja, hogy önálló szabad szerelem van. Valahogy talán ez nem is olyan rossz. Mindenesetre sokkal különb külsővel bírnak. Ritkaság olyan nőt látni, aki csinos vagy gusztu ne lenne. Soká nem is érdemes őket nézni, mert csak rossz nekünk nézni, és semmit se csinálni. De aki hü akar maradni...”

Az nem vágy vagy álm volt, hogy fürödtek a tiszta vízű folyóban. Kimosták ingjüket, kapcájukat. Szénát kaszáltak a lovaknak, sőt, fűvet szárogattak télire, Radnóti sejtelmét némileg módosítva: hátha még a tél is itt felejtí őket. De erre gondolni is csak elvétve, a katonáélet kiszámíthatatlanságát és ke-

gyetlenségét bekalkulálva mertek. Gyöngyélet vagy kutya élet, itt a Donnál néha egyre ment. Olyan komisz ruhás azonban egy se volt, akinek az ide érkezést követően ne ez hagyta volna el a száját: - Ugyan minek jöttünk ide? - Azt nem lehetett a magyar bakának bemesélni, hogy Magyarországtól kétezer km-re a hazáját védi. Idézet Schmidt Károly honvéd tábori levelezőlapjáról: „Talán a jó Isten meg fog minket segíteni, és talán még egyszer tudunk találkozni és boldogok lenni. Csak egyszer szeretném látni az én drága szüleimet és drága feleségemet és drága kislányomat. Most Isten velük és velünk. Csókol mindenkit gyermekük: Károly. 1943. jan. 10.”

Még pár nap, és... Január 12-én 9,45-kor megremeg a fent említett Vécsey fedélzetének a teteje. A főtiszt fölugrik. - Mi ez? - „Rettenetes dübörgés kezdődik Urivnál” - jegyezte föl naplójában.

Hát így indult a doni katasztrófa száz szovjet páncélossal. De valami 67 év után se jutott a köztudatba. Sok volt a tévhit és a ferdítés, akár ismert történészek körében is. Ezért most csupán mellékeljük Dr. Szakály Sándor hadtörténész összesítését, miszerint 1942. ápr. -tól 1943. ápr.-ig hősi halált halt 49 ezer, megsebesült ugyanennyi, hadifogságba esett 28 ezer fő. Összesen 126 ezer magyar. A szenvedésekről, a 42 fokos hidegről, a német és olasz "szövetséges" alakulatok vagy némely saját tisztünk álnokságáról és kegyetlenségéről most nem szólunk. E helyett álljon itt egy mondat a Pesti Hírlap 1943. jan. 14-i számából, miszerint: „Voronyezstől délre összeomlottak a magyar és a német állások ellen megkísérelt szovjet támadások.”

Összeomlottak... Ma már tudjuk, hogy akkor és ott mik omlottak össze. A fájdalmas felsorolás helyett zárásképp álljon itt pár sor egy Dr. Zemlényi M. által jegyzett költeményéből:

„ Aludjatok, ti áldott hőseink,
pihenj, te néma hadsereg.
Ringasson békén a távoli rög,
s ne bántson könny, mely értetek pereg.
Apák, fiaik, szemérmes vőlegények,
kik porladoztok mily sok éve már,
kik elé dörgő ágyúszóval
véres mezőkön toppant a halál.”

Kocsmáinkban idülten nótázták, hogy „ még remélem, hogy megérem, rózsa nyúl a csatatéren.” Templomainkban pedig ezt zengték évtizednél is hosszabb időn át, parlando, rubato: „ Oh, nézz le, édes Szűz Anyánk, hü magyarjaidra, vigasztaló, derűs napfényt árasz faidra! „

Márkus Zoltán

BESZÁMOLÓ AZ ELSŐ FÉLÉVRŐL

Az új tanév izgalmas kirándulással kezdődött. Szeptember 2. hétvégéjére iskolánk meghívást kapott Ópusztaszerre. Két autóbusznyi gyereksereg indult Csajágról és Balatonfőkajárról felfedezni a csodát. S valóban csodálatos élményben volt részünk. A Feszty-körkép megtekintése után kb. 100 évvel „repülhettünk vissza” a történelembe: korabeli postahivatal, szatócsbolt és egy egész falu életét ismerhettük meg.

Október elején ünnepi műsorral köszöntöttük a település szépkorú lakóit.

Az állatok világnapja alkalmából idén is kiállítást szerveztünk. Otthoni kedvenceinket, kis állatkáinkat vittük el a suliba egy kis simogatóra, dédelgetésre.

Iskolánk hagyományosan megemlékezett az aradi vértanúk hősiességéről. A 6. osztályosok verses műsorát a községi ünnepélyen is láthatta az emlékezésre összegyűlő közönség.

A település vidám ünnepélyein is szívesen részt vesznek iskolánk tanulói. Már az előző tanév végén elkezdtünk készülni az őszi szüreti felvonulásra. Szakköröseink, 23 tanuló járta végig a falut, s tánccal köszöntötte a kíváncsi nézelődőket.

De nemcsak ünnepnapok töltik ki az iskolai hétköznapokat. A 8. osztályosok komoly döntés előtt állnak: új iskolájuk kiválasztásához kaphattak ötletet két középiskola bemutatkozásával.

Idén is rendszeresen szervezünk színházlátogatásokat: az alsósok bérletet váltottak a veszprémi Petőfi Színházba, januárban pedig külön előadáson láthattuk a János vitézt.

Október 22-én „csendesnappal” készültünk az ünnepekre.

Kálvin János életének megismerésével köszöntöttük a reformáció napját, vetélkedő, rajzverseny, versírás és evangéliumi jelenet is szerepelt a nap programjában. Mindenszentekre készülve rövid megemlékezésre és gyertya-

JÓ NAPOT KÍVÁNOK, CSÓKOLOM ÉS A TÖBBIK

Mikor megszületünk, még nem beszélünk, aztán fokozatosan az idő múlásával kezdünk el gagyogni, néhány szó folyamatos ismételtetésével megértetni magunkat. Aztán ahogy múlik az idő, szüleink segítségével egyre több szebbnél szebb magyar szót tanulunk meg, köztük az éppen aktuális napszoknak, az ismeretség fokának megfelelő módon köszönni. Régen volt az "Agyék Isten", "Kézcsoikom" stb., ma már inkább a Jó napot kívánok, Csókolom és a Szia a jellemzőbb, már aki használja...

Nem szeretnék senkit megbántani, de alapvető műveltségéről árulkodik, hogy ki köszön, ki nem. Amíg pici a gyerekek, és ha noszogatni is kell, még elmosolyodunk, mint azon is, ha mindenkinek egyformán Sziát köszön, de amikor már egy pedagógusnak kell a gyereket figyelmeztetni, hogy ugyan köszönjön már az iskolás annak az embernek, aki elmegy mellette, és akkor sem, az már nagy

gyűjtásra indultunk a temetőbe. A napot ünnepi műsorral zártuk: az október 23-i forradalomra emlékeztünk, este a községi ünnepélyen is részt vettek diákjaink.

November elején énekarunk szerepelt Balatonfűzfőn a Jézus Szent Szíve-templomában, a hagyományos egyházzenei énekkari találkozón.

Márton-nap alkalmából a Szülői Munkaközösség szervezett jó hangulatú programokat. Kézműves foglalkozás, lámpáskészítő verseny, a német szakkörösök játékos produkciója várta a gyerekeket, sötétedés után pedig felvonulással zárták a napot a szervezők.

Karácsony közeledtével az adventi vasárnapokon a templomban teljesítettünk szolgálatot, s szorgalmasan készültünk karácsony megünneplésére. Az élet azonban máshogy alakult, az év végi megbetegedések miatt előbb váratlanul kezdődött el a téli szünet, amit mi, diákok kevésbé bántunk. Az új évet rögtön ünnepléssel kezdtük, hiszen az első osztályosok nagy lelkesedéssel készültek a bemutatkozásra, így ha kicsit később is, de meghitt hangulatban emlékeztünk meg Jézus születéséről.

S azóta is minden hétre akad valami különleges program. Január 12-én a doni katasztrófa áldozataira emlékeztünk, 22-én a magyar kultúra napját, a Himnusz születésnapját köszöntöttük.

Közben a vidámságról sem feledkezünk el. A felső tagozatosok izgalmas vetélkedőn mérték össze tudásukat szülőfalunk történetéből, majd a 8. osztály szervezésében klubdelutánon avattuk fel az új ötödikeket.

A napokban pedig izgatottan vesszük kézbe a félévi értesítőket: vajon hogy sikerült ez az 5 hónap? Ki ki elégedetten vagy csalódottan lapozza a kis könyvecskét, s tesz újabb és újabb fogadalmakat a második félévre: „Sebaj, év végére kijavítom!!!”

Csapóné Máthé Zsuzsanna, Kányai Roxi

probléma. Ez nem a pedagógus hibája. Mikor mi jártunk ide az általános iskolába, a faluban voltak olyan nénik és bácsik, akik hangosan ránk köszöntek, megjegyezték, hogy anyukád nem tanított meg köszönni?, vagy szóltak az igazgatónak, és kiállították az illetőt az egész iskola elé, amiért nem köszönt.

Ez a nem köszönés nemcsak az iskolára jellemző, de már az óvodás gyerekek sem mindig köszönnek a mellettük elhaladónak, pedig nem nagy dolog!

Tudom, hogy nincs jogom senkinek sem szólni, de ha nem nagy fáradtság, akkor a köszönést senki se felejtse el, akkor se, ha belép valahová, ha az utcán megy, meg egyáltalán adjuk meg mindenkinek a megfelelő tiszteletet a köszönéssel!

F.M.

OLVASÓNAPLÓMBÓL

Itt volt a sok ünnep- és szabadnap, az ember tette a dolgát; olyat is, amilyenre máskor nemigen volt lehetőség. Beszélgetett a család, a baráti társaság, és néztük a tévét. Mióta bekapcsolták a kábeltévé, nem győzzük nyomkodni a gombokat. Röpködünk a csatornák közt, mint madár az erdő fái közt, amíg nem talál a neki tetsző szállásra.

Azért bizonyára olvastunk is. Legalábbis, aki szeret olvasni. Nekem véletlenül került a kezembe a Gárdonyi Géza: Szunyoghy miatyánkja c. regény. Elég sokat nyüglődtem vele, mert én ugyan szeretek olvasni, de nem éppen regényt. Újságok, újságcikkek az én fő szellemi táplálékaim.

Szóval olvasom a majd száz éve, 1916-ban kelt művet, egyszer csak ez a mondat üti meg a fületem: „Könyvet meg ki olvas szép hazánkban, ha nem muszáj?” Ez meghökkentett. Hát már akkor is? Illetve akkor se? Móricz Zsigmond "Rokonok" -jában is van hasonló kitétel, miszerint Lisznyay vagy ki azt mondja az árusnak, hogy annyi pénzért, amennyiért könyvet adna, több üveg bort is kaphat. És tudjuk, hogy József Attila egész nap hiába ült a pesti utcán a könyvével vevőre várva, és Móricz egy augusztusi napon egy vagy két könyvet tudott eladni Hódmezővásárhelyen.

De én most nem ezekről akartam szólni. Ezek csak kicsúsztak a számon. Egy újságcikkre kívánom felhívni a figyelmet. Nem tudom, olvasták-e a Napló 2009. nov. 28-i számában Martinovics Tibor "Elállni a fényből" c. riportját, amely egy szegény családról szól. A villanyászok kikapcsolták az áramot, mert nem bírták fizetni. A csillárról elemlám-

pa lóg alá, amelyből kifogyott az elem. Így fénynek – maradt egy szál gyertya.

Lovaséknál már szept. 15-én kikapcsolták a villanyt. A 4,5 éves Szabolcs nem érti, mi történt. Az édesanya, a betanított munkásként dolgozó, 50%-os rokkant nyugdíjas Lovas Krisztina érti. Egy 170 ezres Eon-számla kifizetlenségével kezdődött a baj. Az összeg a kamatos kamatokkal szinte észrevétlenül csaknem a duplájára kúszott fel. A fürdőszobában karácsonyi elemes izzókkal világítanak. Másutt az egyetlen 50 Ft-os ceruzaelemmel működő zseblámpával. Az önkormányzattól háromszor kaptak krízissegélyt, fordulhatnak a humánbizottsághoz is, de a tartozást nem rendezhetik.

"Nem kellett volna, de hát muszáj volt fűteni" – zárja az asszony a gondolatsort. "Sokan küzdenek hasonló gondokkal."

Nyilván a mi településünkön is. Túl vagyunk az ünnepeken, sőt, egy éven is, de az ünnepek és a szabadnapok hátán igen sok bajt, szegénységet áthoztunk magunkkal az új esztendőbe. Mindannyiunknak tennünk kell a leküzdésükért, de legtöbbet a politikusaink, az országvezetőink tehetnek.

Szeretnénk bízni bennük.

M. Z.

SIKKASZTÁS ÉS JÁRANDÓSÁG

A Pannon TISzK Kft.-nél valaki elsikkasztott 10-20 millió Ft-ot – értesülhettünk mindannyian. Hogy tízet vagy húszat, azt momentán nem lehet tudni. Sőt, ahol ukmukfuk, milliókat lehet elsikkasztani, ott a pontos adatot talán soha se lehet megtudni.

Eddig nem hiányzott a nem kis összeg? A lopásra miért csak most derült fény?

Nosza, mi legyünk nagylelkűek! Gondoljunk arra, hogy aki csalt, beérte a sejtett összeg kevesebbjével, a tízmillióval! Ám ez se kevés. Sőt, kimondottan sok. Röpké számvetés szerint hozzávetőleg 172,413 dolgozó havi minimálbére. Egyetlen emberre vetítve pedig közel 15 évi járandóság. Vagyis amennyit az egyik magyar elsikkasztott, azt egy másik magyar kemény munkával csak közel 15 év alatt nyerheti el.

Ahol ez az ominózus eset történt, a fizetés megközelíti, esetenként túl is szárnyalja a versenyszféra béreit. Tehát a törvénytelen pénzszerzés nem egzisztenciális okból, hanem telhetetlenségből történt.

Meg azért, mert megtörténhetett, mivel a cégnél nincs vagy hiányos a kontroll.

S most következzen a slusszpoén! Az ügyvezető igazgatót, aki – egy újságcikk szerint - „elmulasztotta az

ellenőrzést", megbüntették. Ötszázról négyszázezer Ft-ra csökkentették a havi fizetését. Jobb helyeken / de ilyeneket kis hazánkban sajnos nagytítóval se igen találni / vétkes hanyagság miatt kirúgják az igazgatót.

Igaz, a minimálbéresek százazreit / talán már millióan vannak / ez nem kárpótolná. Az elhúzódozó kivizsgálás és a bírói végzés meg pláne nem. Az átlagolvasó már jól ismeri a tarifát: pár százezer forint, perköltség, egy-két év börtön. A fogva tartott jól viselkedik, idejét megharmadolják, és él mint Marci Hevesen az elsikkasztott milliókból.

A minimálbér továbbra is 58 ezer körüli.

-s -n

GRATULÁLUNK !

Ágoston Radomér és Náczi Orsolya kislia

Ágoston Benett és

Balogh Beáta kislia

Balogh Máté megszületéséhez!

Jó erőt, egészséget, sok szép örömet az egész családnak!

VÍZFEJ ÉS FEJETLENSÉG

Országgyűlési képviselőink már legalább tízszer próbálkoztak, mégse tudtak dűlőre jutni abban, hogy hazánk és lakosságunk méreteihez igazodva négyszáz helyett kétszáz fős parlamentünk legyen. Hol a bal, hol a jobb oldal rágta meg a szijat. Legutóbb 2009. dec. közepén mulasztották el az önkormányzatot. Volt bizottsági előkészítés, volt tárgysorozatba vétel, de egy-két, a frakciófegyelmet felrúgó delikvens kivételével ezúttal csak a bal oldalon nyomták meg a gombot. A jobb oldal tartózkodott. Így a szükséges kétharmados többség nem alakulhatott ki. Továbbra is olyan sokan maradtak, hogy meg se ismerhetik egymást. Az ország nyavalyáiról nem is szólva. Mi, választópolgárok jól tudjuk, hogy két ember jobban össze tud fogi, mint négy, vagy pláne hat. Mennél többen vannak, annál inkább várnak arra, hogy majd a másik... A túltengéssel kapcsolatban ezt a csúnya választópolgári példálózást jegyeztem föl, hogy mennél sűrűbb erdő, annál nagyobb biztonsággal bujt meg benne a betyár.

A létszámcsökkentésen túl rengeteg más problémát se oldottak meg. Pedig de vitáztak, de szapulták egymást! Mi a kocsmában, éltető közösségeinkben, pláne a családi körben sokkal tisztességesebben traktáljuk egymást. Parlamentereink gyakran eltűntek a szemünk elől, mintha nem is a tanácssterem lenne a fő munkahelyük. Vagy mintha máris kétszáz, vagy annyian se volnának. Tudtuk, hogy ilyenkor nem a „területen” dolgoztak, hisz az imént még élénk varázsolta őket a televízió. Az európai norma helyett sorról sorra csak az önképüket reprezentálják. Azt tudniillik, hogy országos ügyekben ugyan nem, de saját egzisztenciális érdekükben minden népkábitás dacára összefognak. Választóik képzetében így továbbra is marad a vízfej konglomerátum, melyben törvényesen tenyészik és lavíroz a fejletlenség.

Márkus Zoltán

Értesítjük a Tisztelt Lakosságot, hogy a **szennyvízcsatorna érdekeltségi hozzájárulás** 2010. évi fizetése az alábbiak szerint alakul:

2010. évben a kivetés: **10.200.- Ft**, melyet **12 havi** bontásban kérünk befizetni, így a havonta fizetendő összeg: **850.- Ft**.

Kérjük, hogy a csekkekért a Polgármesteri Hivatalba szíveskedjenek befáradni!

Szerkesztőség címe: 8163 Csajág, Petőfi u.1.

Polgármesteri Hivatal webcíme:

<http://invitel.hu/csajag>

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Először is elnézést kérek minden kedves olvasótól, hogy kicsit késett a lapunk, de egyéb fontos dolgok miatt erre csak késve kerülhetett sor.

Ez az év is rossz kilátásokkal kezdődött. Habár tisztában voltunk vele, hogy a további megszorítások sajnos további milliók kiesését jelentik önkormányzatunk számára. Soha ilyen rossz nem volt az önkormányzat állami támogatása a 20 év alatt, mint most, 2010-ben. További önkormányzatok kerülnek a csőd szélére, iskolákat zárnak be. Csajágon a rossz kilátások ellenére egyelőre ez a veszély nem fenyeget. Mindent próbálunk megtenni annak érdekében, hogy intézményeink fennmaradjanak. Takarékoskodunk, ahol lehet, illetve olyan döntéseket hozunk, amelyek következtében biztosítjuk a fennmaradást. Fejlesztésekre nem nagyon lesz pénz, az elkezdettakat szeretnénk befejezni, a beadott pályázataink nyere esetében pedig próbáljuk őket a következő évre árutemezni.

Az elmúlt évben sokan segítettek bennünket, és ez nagy dolog. Először is köszönetemet szeretném kifejezni mindenkinek aki segítette az elmúlt évben önkormányzatunkat. Mert összefogással többre lehet menni, mint a máshol tapasztalható széthúzással. Ha mindenkit kiemelnék, akkor nagyon hosszú lenne a névsor. A decemberi számban már sokaknak köszönetet mondtam, de sajnos kimaradt a sorból a Református Általános Iskola és a Napközi Otthonos Óvoda és Bölcsőde. Köszönöm minden ott dolgozónak és gyermekinknek a sok segítséget a falu rendezvényein, a műsorokat, a fellépéseket. A nevelőknek a felkészítést, a szabadidő feláldozását a község érdekében.

E hónap 12-én tartottuk megemlékezésünket az elesett hősről, akik a a Donnal vesztették életüket. Iskolásaink ismételten szép, igényes műsorral lepték meg a szépszámú megemlékezőt. Köszönöm nekik, Baranyai Tamásnének és Farkas Béla tanár úrnak a felkészítést, a műsor lebonyolítását. Köszönöm a máglya elkészítését Potocska Józsefnek és közmunkásainknak. Nem utolsó sorban pedig köszönöm minden résztvevőnek a megjelenést, akik abban a hidegben megtisztelték bennünket.

A képviselő-testület hónap végi ülésén tárgyalta a költségvetést, amelynek főbb bevételi és kiadási pontjaiban egyetértett, de voltak kérdéses tételek is. Ezért a testület a költségvetést nem fogadta el, erre a következő ülésen kerül sor, miután tisztázódott ez a pár kérdéses pont.

Anyagi megfontolásból a képviselő-testület döntésének értelmében a karbantartó munkakörben dolgozó Potocska Józseffel nem hosszabbított szerződést. Köszönjük sokéves munkáját! További jó erőt, egészségét kívánok neki!

Végezetül szeretném megköszönni azoknak a munkáját, akik szerepet vállaltak az elmúlt évek során abban, hogy újságunk minden hónapban megjelenhetett. Márkus Zoltánnak, Baranyai Tamásnének, akik rendszeresen cikkeikkel látják el az újságot, Alexa Mariannak, Geriné Májzer Anikónak, iskolás gyermekeinknek, és mindenki másnak, akik szintén több cikkel örvendeztettek meg bennünket. A hivatal dolgozóinak, akik a nyomdai munkálatoakat látják el.

Köszönöm a figyelmüket!

Verebélyi Zoltán
polgármester

Telefonszám: 88/440380

Faxszám: 88/440380

E-mail: polghivcsajag@invitel.hu